

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/290/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2611211796
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 06. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Spálová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2013:2611211796.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v právnej veci navrhovateľa: Home Credit Slovakia, a.s., so sídlom Piešťany, Teplická 7434/147, IČO: 36 234 176, proti odporkyni: Y. R., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom L., W. XXXX, aktuálne hlásený pobyt bezdomovca v meste L., o zaplatenie 1.749,30 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Senica zo dňa 20.3.2012 č.k. 7C/23/2012-36 - v zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v časti o náhrade trov konania **r u š í a** v zrušenom rozsahu **m u v e c v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom prvostupňový súd čiastočne vyhovel žalobe a odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.749,30 Eur s 0,024% úrokom z omeškania denne zo sumy 1.749,30 Eur od 8.8.2009 do zaplatenia, všetko v splátkach po 50,- Eur mesačne, počínajúc právoplatnosťou rozsudku do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok. Nasledujúcimi výrokmi súd návrh vo zvyšku zamietol a rozhodol, že žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nemá právo.

Rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil právne citáciou ust. § 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, 4 písm. k), § 54 ods. 1, § 517 ods. 1 a 2, § 497 Obchodného zákonníka, ako i ust. § 160 ods. 1 O.s.p. Súd dospel k záveru, že právny vzťah založený zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru sa spravuje ustanoveniami zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že navrhovateľ poskytol odporkyni revolvingový úver, ktorý odporkyňa čerpala použitím poskytnutej úverovej kreditnej karty, pričom úver navrhovateľovi nesplatila riadne a včas, čím došlo k splatnosti celého úveru, ktorú si navrhovateľ uplatnil, pričom odporkyňa ani potom úver nezaplatila, ani nezačala splácať. Okrem žalovanej istiny 1.749,30 Eur, ktorú odporkyňa vyčerpala a navrhovateľovi nezaplatila, navrhovateľ sa domáhal aj zaplatenia zmluvného úroku vo výške 367,29 Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 50,39 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 19,64 Eur, sankčného úroku vo výške 5,19 Eur, mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 25,37 Eur a úroku z omeškania vo výške 0,024% denne od 8.8.2009 až do zaplatenia. Následne prvostupňový súd s poukazom na ust. § 4 ods. 2 písm. a) a ods. 5 zák. č. 258/2001 Z.z. uzavrel, že nemohol akceptovať uplatnené úroky a poplatky, lebo nie sú jednoznačne uvedené a dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zo zmluvy ani nevyplýva, že by dlžník bol s nimi uzrozmenný. Vzhľadom na to potom súd uložil odporkyni zaplatiť navrhovateľovi dlžnú istinu 1.749,30 Eur a tiež uplatnený úrok z omeškania vo výške 0,024% denne, čo predstavuje 8,76% ročne, ktorý nepresahuje 9% ročne, čo je o 8 percentuálnych bodov viac ako základná úroková sadzba ECB platná ku dňu 8.8.2009, kedy sa odporkyňa dostala do omeškania. Začiatok omeškania súd vyvodil z toho, že navrhovateľ vyzval odporkyňu na zaplatenie celej dlžnej čiastky v lehote 15 dní od spísania výzvy, teda od 23.7.2009 a odporkyňa sa potom dostala do omeškania dňom 8.8.2009. Vzhľadom na sociálnu situáciu odporkyne a výšku uloženú povinnosť, súd jej povolil splniť dlh v splátkach, pričom výšku splátok určil s prihliadnutím na možnosti odporkyne a tak, aby ich bola vôbec schopná platiť a to

pod hrozbou straty výhody splátok. Vo zvyšku, nad rámec priznaných nárokov, súd návrh zamietol ako nemajúci oporu v zákone. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 142 ods. 2 O.s.p. s tým, že každý z účastníkov mal v konaní úspech iba čiastočný.

Proti tomuto rozsudku, výslovne v jeho zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie navrhovateľ, ktorým sa domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil v súlade s petítom návrhu na vydanie platobného rozkazu. Ako odvolací dôvod uviedol, že súd prvého stupňa v zmysle § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p. dospel na základe vykonaných dôkazov k nepravým skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že pokiaľ odporkyňa nesúhlasila s obsahom úverovej zmluvy a úverovými podmienkami, mohla sa rozhodnúť, že úverovú zmluvu nepodpíše, čo neurobila. Zdôraznil, že úverová zmluva je tzv. telefónna pôžička, v dôsledku čoho odporkyňa mala k dispozícii predmetnú úverovú zmluvu niekoľko dní a až podpísanú ju vrátila navrhovateľovi. Mala teda dostatok času na oboznámenie sa s ňou ako i s úverovými zmluvnými podmienkami a na rozhodnutie či s nimi prejaví súhlas. Zdôraznil, že zmluva o revolvingovom úvere má odloženú účinnosť až na budúcnosť a to uskutočnením aktivácie karty, uzatvorením revolvingovej zmluvy tak priamo práva a povinnosti odporkyne nevznikli. Spolu s kartou odporkyne boli zasielané tiež predzmluvný formulár, informačná brožúrka spolu so sadzobníkom poplatkov. Na uzrokovanie sa so všetkými náležitosťami čerpania a splácania úveru odporkyňa mala teda dostatočný ničím a nikým neobmedzený čas v pohodlí svojho domova. S poukazom na § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z.z. odvolateľ uviedol, že aj keď niektoré z uvedených údajov nie sú detailne rozpísané na lícnej strane úverovej zmluvy, odkazuje sa na úverové zmluvné podmienky, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou a predmetné údaje sú odporcovi známe aj z informačnej brožúrky. Dojednania v úverových zmluvných podmienkach sú rovnocenné s ostatnými zmluvnými dojednaniaми a majú rovnakú právnu moc a váhu ako dojednania uvedené na lícnej strane úverovej zmluvy. Žiadny právny predpis pritom neustanovuje kde má byť na listine zachycujúcej písomný prejav vôle umiestnený podpis. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie NS ČR sp. zn. 26Cdo/2317/2006 v zmysle ktorého súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa stávajú aj tie listiny, ktoré sú označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, hoci neboli podpísané. Osobitne poukázal na Hlavu 8, § 1 a § 2 úverových zmluvných podmienok. V Hlave 9 v § 5 je potom uvedené, že splátky sú splatné k 20. dňu kalendárneho mesiaca a výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky. Vzhľadom na charakter revolvingového úveru, teda na skutočnosť, že navrhovateľ ani odporca nemôžu viesť pri uzatváraní zmluvy určiť kedy a koľko z úveru bude čerpané, nie je možné presne stanoviť výšku poskytnutého úveru a definuje sa len výška úverového rámca. Pokiaľ ide o výšku splátok, odvolateľ poukázal na Hlavu 9 § 5 s tým, že sa rovná 4% z výšky dohodnutého úverového rámca. Pri počte splátok uviedol, že nie je ich možné vopred dohodnúť, vzhľadom a typ úveru a termíny splatnosti mesačnej splátky boli dohodnuté v Hlave 9 v § 5 vždy ku 20. dňu kalendárneho mesiaca. Výška poplatkov a výška úrokovej sadzby bola konkrétne stanovená v sadzobníku poplatkov, ktorý je súčasťou metodickéj príručky, ktorá bola prílohou úverovej zmluvy. Vzhľadom a uvedené odvolateľ uzavrel, že dotknutá úverová zmluva má písomnú formu a obsahuje všetky náležitosti v zmysle § 4 ods. 2 písm. a) zák. č. 258/2001 Z.z. Podľa odvolateľa za žiadnych okolností nedochádza akcesorickým uzatvorením zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru k vzniku nerovnováhy v právach a povinnostiach medzi odporkyňou a navrhovateľom a už vôbec nie k nerovnováhe značnej v neprospech odporkyne. Záverom zdôraznil, že odporkyňa mala evidentný záujem na tom, aby sa platná revolvingová zmluva stala aj účinnou, pretože vykonala prejav vôle smerujúci k aktivovaniu karty a úver začala čerpať.

Odporkyňa odvolací návrh nepodala, k doručenému odvolaniu navrhovateľa sa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Tmave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 205 ods. 1 O.s.p.) a že odvolateľ použil zákonom prípustný odvolací dôvod (§ 205 ods. 2 písm. d) O.s.p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom odvolania - teda v zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, ako i dôvodmi odvolania (§ 212 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Vychádzajúc z obsahu spisu, z odôvodnenia preskúmaného rozsudku i z obsahu odvolania podaného navrhovateľom je zrejmé, že samotná skutočnosť, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o spotrebiteľskom úvere na základe ktorej si odporkyňa nesplnila svoju povinnosť a navrhovateľovi časť čerpaného úveru nevrátila, rovnako ako ani to, že na predmetný právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia právneho poriadku na ochranu spotrebiteľa, najmä zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom období, ako i § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, nebolo medzi účastníkmi sporné. Sporným ale zostalo a zároveň to tvorilo predmet prieskumu odvolacieho súdu, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má náležitosti predpísané Zákomom o spotrebiteľských úveroch a či teda navrhovateľovi vznikol voči odporkyňi nárok na zaplatenie pohľadávok uplatnených zamietnutou časťou návrhu a to zmluvného úroku vo výške 367,29 Eur, poplatku za výber z bankomatu vo výške 50,39 Eur, zmluvnej pokuty vo výške 19,64 Eur, sankčného úroku vo výške 5,19 Eur a mesačného poplatku za vedenie účtu vo výške 25,37 Eur.

Podľa § 3 ods. 6 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 23.3.2007, pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3), alebo ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o a) úverovom limite, ak je stanovený, b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená, c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

V zmysle § 4 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy, teda ku dňu 23.3.2007, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Podľa ods. 2 zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Podľa ods. 3 zmluva ďalej obsahuje podľa písm. b) sankcie za porušenie zmluvy. Podľa ods. 5 tohto ustanovenia potom od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Z obsahu úverovej zmluvy uzavretej medzi účastníkmi dňa 23.3.2007 založenej v spise a z úverových zmluvných podmienok spoločnosti Home Credit Slovakia a.s., tvoriacich jej súčasť, bolo zistené, že účastníci uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 3703150519, v ktorej je uvedené, že výška úveru je 15.000,- Sk, mesačná splátka 549,- Sk, počet splátok 48, konečná výška úveru 26.352,- Sk, RPMN 35,80%, termíny splatnosti splátok nie sú uvedené. Podľa zmluvy klient je povinný splácať úver v pravidelných mesačných splátkach a to počínajúc kalendárnym mesiacom bezprostredne nasledujúcom po dátume poskytnutia úveru. Neoddeliteľnou súčasťou tejto úverovej zmluvy sú úverové podmienky uvedené na rube tejto listiny na samostatných listoch str. 2 a 3, pričom odporkyňa podpisom potvrdila, že je oboznámená s úverovými podmienkami a prejavuje súhlas byť nimi zaviazaná. Podpisom tejto úverovej zmluvy zároveň účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru I. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 8 a 9 úverových podmienok. Podpisom zmluvy zároveň účastníci uzatvorili zmluvu o poskytnutí revolvingového úveru II. a to s úverovým rámcom a s pravidelnými mesačnými splátkami vo výške dohodnutej v Hlave 13 úverových podmienok. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že odporkyňi bol poskytnutý i revolvingový úver I. s úverovým rámcom 2.000,- Eur, z ktorého čerpala úver vo výške 1.749,30 Eur, ktorý ale nesplátila a ktorého zaplatenia sa návrhom navrhovateľ domáha.

V úverových zmluvných podmienkach v hlave 5 § 1 sa uvádza, že klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach, ktorých počet, výška a termín splatnosti sú určené v úverovej zmluve. V jednotlivých splátkach je zahrnutá príslušná časť úverovej istiny a úroky, ktoré je klient podľa tejto úverovej zmluvy a týchto úverových podmienok povinný platiť, ak z údajov na lícnej strane nevyplýva inak. Za uzatvorenie úverovej zmluvy klient uhradil v hotovosti ku dňu podpísania tejto zmluvy poplatok za uzatvorenie zmluvy vo výške stanovenej v úverovej zmluve.

Podľa hlavy 7 § 6 v prípade vzniku akejkoľvek zo skutočností uvedených pod písm. a), b), c) § 3 tejto hlavy, ak je jej dôsledkom vznik povinnosti klienta uhradiť spoločnosti celý poskytnutý úver, je klient povinný uhradiť spoločnosti súčasne s úverom aj zmluvnú pokutu vo výške ušlého úroku, čiže čiastku, na ktorú by spoločnosti vznikol z titulu úveru nárok, ak by bol úver riadne splatený v dohodnutých splátkach. Spoločnosť je oprávnená v týchto prípadoch úver po zosplatení neúročiť. Podľa hlavy 7 § 3 klient je povinný celý čerpaný úver splatiť na požiadanie spoločnosti v prípade, že: a) klient sa oneskoril s platením aspoň dvoch splátok alebo sa oneskoril s platením jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, b) klient poskytol spoločnosti nepravdivé údaje pre vyplnenie návrhu ÚZ, c) klient porušil niektorú z ďalších povinností vyplývajúcich z ÚZ, z týchto ÚP alebo zo zmlúv, ktorých predmetom je zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z ÚZ.

Podľa Hlavy 8 pojednávajúcej o zmluve o revolvingovom úvere I., v § 2 účastníci dohodli, že úverovú kartu spolu s výzvou k jej aktivácii a metodickú príručku je spoločnosť oprávnená klientovi zasláť, ak si bude riadne plniť svoje povinnosti. Neoddeliteľnou súčasťou metodického príručky je aktuálny sadzobník poplatkov a odmien. § 3 tohto ustanovenia zakotvuje, že zmluva o revolvingovom úvere I. sa stáva platnou podpisom úverovej zmluvy a účinnou okamžikom prvého čerpania finančných prostriedkov prostredníctvom úverovej karty a to po jej riadnej a včasnej aktivácii. V § 4 zmluvné strany dohodli, že pri aktivácii úverovej karty je klient oprávnený rozhodnúť o zvýšení úverového rámca revolvingového úveru I., pretože klient už pri podpise prejavil záujem o zvýšenie úverového rámca, a to až na čiastku stanovenú klientom v telefonickom rozhovore so spoločnosťou, pri ktorom dochádza k aktivácii úverovej karty. V § 10 tejto hlavy je zakotvené, že označené predchádzajúce ustanovenia úverových zmluvných podmienok sú záväzné aj pre obsah ustanovení zmluvy o revolvingovom úvere I.

Podľa hlavy 9 - Čerpanie a splácanie revolvingového úveru § 5 klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutý úver a to v pravidelných mesačných splátkach vždy k 20. dňu v kalendárnom mesiaci s tým, že prvá splátka sa stáva splatnou k 20. dňu kalendárneho mesiaca nasledujúceho po kalendárnom mesiaci, v ktorom došlo k prvému čerpaniu. Výška pravidelnej mesačnej splátky bola dohodnutá vo výške 4% z výšky z dohodnutého úverového rámca revolvingového úveru I. platného ku dňu splatnosti danej splátky. Klient je povinný hradiť spoločnosti poplatky za poskytované služby, ktorých výška je daná sadzobníkom poplatkov platným v dobe vzniku poplatkovej povinnosti, ktorý tvorí neoddeliteľnú súčasť tejto úverovej zmluvy a ktorý je obsiahnutý v metodickú príručku. Podľa § 6 spoločnosť je oprávnená jednostranne meniť sadzobník poplatkov s tým, že zmenu je povinná klientovi oznámiť minimálne 30 dní vopred. Súhlas so zmenou sadzobníka poplatkov klient vyjadří uskutočnením transakcie v období po účinnosti zmeny. V prípade nesúhlasu so zmenou je klient oprávnený zmluvu o revolvingovom úvere I. okamžite vypovedať. V zmysle § 8 klient je povinný platiť úroky z poskytnutého revolvingového úveru I. vo výške mesačnej úrokovej miery aktuálne platnej v okamihu splatnosti revolvingového úveru I., v ktorej je obsiahnutá platba úroku. Mesačná úroková miera je stanovená ako súčet základnej úrokovej miery a odchýlky vo výške 0,0%, pričom klient a spoločnosť sa dohodli, že spoločnosť je jednostranne opakovane oprávnená výšku odchýlky zmeniť a zmenenú výšku je povinná klientovi písomne oznámiť.

V závere v Hlave 14 § 23 klient podpisom na úverovej zmluve potvrdil, že prevzal jeden z originálov úverovej zmluvy vrátane úverových podmienok, ktoré sú jej neoddeliteľnou súčasťou.

Z vyššie citovaných ustanovení zmluvy a úverových zmluvných podmienok vyplýva, že za neoddeliteľnú súčasť zmluvy boli jednoznačne prehlásené iba úverové zmluvné podmienky, ktoré zároveň odporkyňa pri podpísaní zmluvy i prevzala. Za neoddeliteľnú súčasť úverových zmluvných podmienok bol prehlásený aj Sadzobník poplatkov, ktorý sa nachádza v metodickú príručku, ktorá nebola doručená odporkyni pri podpise zmluvy, ale ktorú navrhovateľ odporkyni zaslal spolu s úverovou kartou.

S poukazom na cit. obsah úverových zmluvných podmienok, z minimalistického odôvodnenia preskúmaného rozsudku nie je zrejmé, či sa prvostupňový súd vyššie popísaným obsahom zmluvných dojednaní medzi účastníkmi zaoberal a ani ako ich následne vyhodnotil. Prvostupňový súd iba stroho bez bližšieho zdôvodnenia skonštatoval, že nemohol akceptovať uplatnené úroky a poplatky, „...lebo nie sú jednoznačne uvedené a dohodnuté v zmluve o spotrebiteľskom úvere a zo zmluvy nevyplýva, že úverový dlžník bol s nimi uzrozmeneý“. Tento svoj záver ale žiadnou bližšou argumentáciou nepodložil

a preto z odôvodnenia preskúmaného rozsudku nie je zrejmé na základe akých myšlienkových úvah k predmetnému záveru dospel. Okrem toho v odôvodnení súd poukazuje iba na skutočnosť, že úroky a poplatky nie sú v zmluve uvedené a dohodnuté, pričom opomenul, že okrem úrokov a poplatkov bola v žalobe uplatňovaná a zamietajúcou časťou rozsudku i zamietnutý nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 19,64 Eur. Zamietnutie tejto časti žaloby potom prvostupňový súd v odôvodnení preskúmaného rozsudku vôbec ničím nevyargumentoval.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie čoho sa navrhovateľ (žalobca) domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca (žalovaný), prípadne iný účastník konania. Stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre (limity) zákonného rozhodnutia v zmysle citovaného § 157 ods. 2 O.s.p., pričom účastníkovi konania musí dať odpoveď na podstatné zásadné otázky a námietky spochybňujúce závery namietaného rozhodnutia v závažných a samotné rozhodnutie ovplyvňujúcich súvislostiach. Právo účastníka a povinnosť súdu na náležité odôvodnenie súdneho rozhodnutia vyplýva z potreby transparentnosti služby spravodlivosti, ktorá je esenciálnou náležitosťou každého rozhodnutia. Citované zákonné ustanovenie sa totiž chápe aj z hľadiska práv účastníka na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR, ktorého imanentnou súčasťou je aj právo na súdne konania spĺňajúce garancie spravodlivosti a toto ustanovenie treba vykladať a uplatňovať aj s ohľadom na príslušnú judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len ESLP, porovnaj napr. rozsudok *Garcia Ruiz v Španielsko* z 21.1.1999) tak, že rozhodnutie súdu musí uviesť presvedčivé a dostatočné dôvody, na základe ktorých je založené, rozsah tejto povinnosti sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí sa posúdiť vo svetle okolností každej veci. Judikatúra ESLP teda nevyžaduje, aby na každý argument účastníka bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia, ak však ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď práve na tento argument (*Georiadis c. Grécko* z 29.5.1997, *Higgins c. Francúzsko* z 19.2.1998). Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane vyslovil, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 45 ods. 1 Ústavy a článku 36 ods. 1 Listiny je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Ústavný súd vo svojom uznesení z 23. júna 2004 sp. zn. III. ÚS 209/04 vyslovil, že „súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpovede na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia.“

Posúdiac odôvodnenie preskúmaného rozsudku podľa vyššie cit. ust. § 157 ods. 2 O.s.p. po zohľadnení jeho vyššie uvedeného výkladu je zrejmé, že prvostupňový súd sa ním dôsledne neriadil. Z odôvodnenia prvostupňového súdu s poukazom na vyššie uvedené nie je možné zistiť na základe akých skutočností, úvah a myšlienkových postupov dospel súd k záveru, že žalobu je dôvodné v časti úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty zamietnuť. V hodnotení skutkových zistení prvostupňového súdu tak absentuje určitá časť skutočností, ktoré vyplývajú zo spisu a vyšli v konaní najavo, avšak súd ich náležitým spôsobom v celom súhrne posudzovaných skutočností nezohľadnil.

S poukazom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej časti a v závislom výroku o náhrade trov konania, keďže odôvodnením prvostupňového rozsudku sa účastníkom odňala možnosť konať pred súdom, s použitím ust. § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p., zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia v zrušenom rozsahu vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu v ďalšom konaní bude opätovne vyhodnotiť naplnenie zákonných podmienok pre priznanie navrhovateľovi žalobou uplatňovaných úrokov, poplatkov a zmluvnej pokuty, v ktorej časti bol návrh preskúmaným rozsudkom zamietnutý.

Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať odvolanie.